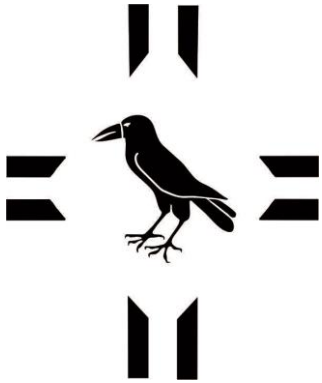
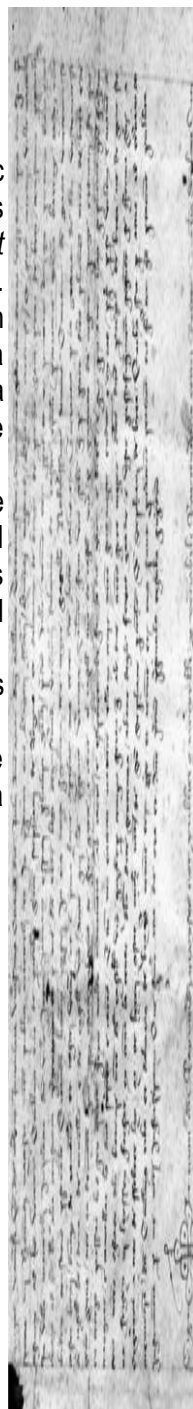

CULTURA

Joseph Roth (1894-1939), novel·lista austriac d'origen jueu, va escriure, entre nombrosíssimes obres una de força coneguda *La llegenda del sant bevedor*, publicada poc després de la seva mort. El seu escrit es considerat per molts com un testament propi, doncs el personatge principal va vivint un desori personal considerable, una dispersió continua davant la qual és incapaç de

posar remei. Savi de dia, boig de nit. Així foren els seus darrers anys. Un caos. En els seus anys d'exili a París, segurament li va caure a les mans un llibre molt popular d'una noia jove francesa, santa Teresa de Lisieux, (canonitzada el 1925), *Història d'una ànima*. La santa carmelita havia parlat en les seves memòries de com Déu prepara per a cadascú el seu propi camí per pujar al cel. Cadascú té el seu camí, i per petit que sigui, és seu i arriba a Déu. Doncs vet aquí com acaba l'obra de Roth: «que vulgui Déu concedir-nos a tots nosaltres, a nosaltres bevedors, una mort així de feliç i serena». Ningú sap del cert si Roth va abraçar la fe cristiana, però de ben segur que l'escrit de santa Teresa de Lisieux, li va tocar el cor i va produir en ell una petita pregària a Déu per la salvació de la seva ànima.

«LÒGICA DE L'EVANGELI: RENTAR-SE LES MANS I EL COR»

Tal com llegim avui l'evangeli això d'haver-se de rentar les mans és una cosa que ve de lluny. Els nostres avantpassats eren també dels qui alertaven a tots aquells que descuidaven la seva higiene personal. O bé perquè eren previsors, o bé, també, per necessitat, o bé, tristament, per un ritualisme cultural reflex, es rentaven les mans tant com podien. La qüestió que Jesús posa sobre la taula gira al voltant de l'autenticitat d'allò que fem. Ens alerta severament, amb un terme gens amable: hipòcrites. Sí, perquè el que ens cal a tots és rentar-nos el cor, i de veritat. Tot el nostre camí de la vida cristiana és un camí de conversió. Allò important és que el nostre cor no s'allunyi de Déu, i tot allò que vivim quotidianament sigui una expressió humil i sincera de la nostra relació amb déu. Això té molt a veure amb les nostres relacions humanes, però també amb les nostres celebracions litúrgiques. No volem que els nostres ritus siguin buits, estèrils, inseqüents, estranyament recargolats i plens d'aquell detallisme que ens allunya del misteri d'Amor que celebrem. Quantes vegades hem fet un crit al cel perquè les nostres celebracions no tocaven de peus a terra, o perquè existia un abisme entre el que viu el poble i el que creiem que Déu ens diu. Déu no es separa mai d'aquells que volen net el propi cor, d'aquells que intenten viure amb coherència la fe, d'aquells que respecten educadament els qui tenen al costat, d'aquells que veuen en els altres uns germans que cal escoltar. Déu és senzill i s'expressa a través de camins senzills, en canvi, som nosaltres els qui ens compliquem amb pensaments i arguments barrocs. Rentem-nos de debò, purifiquem la nostra fe, la nostra vida, la nostra mirada i la nostra oïda per apropar-nos ben sincerament al Déu que ens acompanya, que ens coneix, ens estima i ens dona el seu Fill com a Mestre, Pastor i Amic. I que no siguem pas d'aquells que ens acontentem amb tenir l'expedient net, protegint-nos de la malícia del món, sinó que fem una passa endavant per ser dels qui recolzem, ajudem i servim els més necessitats.

Mn. Daniel Palau

HORARIS DE MISSA
Dilluns i divendres a les 19h.
Dimarts i dimecres missa
compartida a les 19h. Dissabte a les
20. Diumenge missa a les 12h.

INTENCIONS
Dissabte 28: Carme Bacarisses Jorba

+++++

HORARIS DE MISSA
Dimarts i dijous a les 9'15h. Dissabte
a les 18h. Diumenge a les 10'30h.

INTENCIONS
Dissabte 28: Josep Maria Boltà. Josep
Morral Termes / Diumenge 29:
Montserrat Boltà Cañellas. Salvador
Ros i Dolors Roca i família. Joan
Ribas. Josep Martí Tor.

+++++

Purificar l'interior

Jesús, em resulta fàcil de descobrir
i condemnar el mal que veig
en la societat i en els altres.
Voldria que desaparegués
i condemno tots aquells
que semblen
ser-ne els culpables.

Després de llegir aquest evangeli,
et vull demanar dues coses importants:
Primerament que, abans de jutjar
algú com a autor i responsable
del mal comès,
prengui temps per pensar
per què ho ha fet i qui pot ser culpable
de que aquesta persona
hagi arribat a aquesta situació.

També et vull demanar
que m'acostumi a mirar més enllà
del que veig a primera vista
per descobrir les intencions i els sentiments.
Tens raó quan em dius
que la dolenteria no ve de l'exterior
sinó que surt de l'interior.